

Pietà

Ana Blandiana

Durere limpede, moartea m-a-ntors
În brațele tale supus, aproape copil.
Tu nu știi dacă trebuie să mulțumești
Sau să plângi
Pentru fericirea aceasta,
Mamă.
Trupul meu, dezghiocat din taină,
Este numai al tău.
Dulci lacrimile tale îmi picură pe umăr
Și mi se strâng cumiți lângă claviculă.
Ce bine e!
Neînțelesele peregrinări și cuvintele,
Ucenicii de care ești mândră și care te sperie,
Tatăl, bănuitul, nerostitul, veghind,
Toate-s în urmă.
Liniștită de suferință-nțeleasă
Mă ții în brațe
Și pe furiș :
Mă legeni ușor.
Leagănă-mă, mamă.
Trei zile numai sunt lăsat să m-odihnesc
În moarte și în poala ta.
Va veni apoi învierea
Și din nou nu-ți va mai fi dat să-nțelegi.
Trei zile numai,
Dar până atunci
Mi-e atât de bine
În poala ta coborât de pe cruce,
Încât, de nu mi-ar fi teamă că te-nspăimânt,
Lin mi-aș întoarce gura
Spre sânul tău, sugând.